

[Hans Rasmussen.]

forbindelse med det store marked, og så endte den højtærede handelsminister med at sige, at jeg i første omgang havde nævnt, at den højtærede handelsminister var kommet i en teoretisk placering, og at jeg skulle stå i en mere praktisk stilling. Den højtærede handelsminister gav faktisk et bevis for, at den konklusion, jeg kom til, var den rigtige. Vi har jo siddet i valutaudvalget nu igennem nogle omgange, og det er rigtigt, at den højtærede handelsminister dér har presset på ved forskellige lejligheder for at liberalisere bl. a. oliefyrene og køleskabene; og der er sikkert ingen tvivl om — det må jeg erkende, selv om jeg har lagt en vis modstand for dagen mod, at man liberaliserede for stærkt på de områder, fordi jeg frygtede en beskæftigelsesnedgang — at arbejdskraften er suget op af andre områder. Men det, man navnlig har gjort her, er jo det, som jeg har peget på, at man skulle gøre på det store område, idet man har sagt: nu stiller vi nogle flere millioner kroner til rådighed for indførelse af oliefyre og køleskabe; det har resulteret i, at de pågældende virksomheder indså, at det nu var nødvendigt, at de tog sig sammen med hensyn til rationalisering og mere hensigtsmæssig arbejdsgang i virksomhederne, end der måske tidligere havde været, så at der fandt en vis sammenslutning sted for oliefyriindustriens vedkommende med det resultat, at man blev konkurrencedygtig og kunne sætte sine priser ned. Jeg synes, at det harmonerer da i høj grad med mine almindelige betragtninger, at vi i det øjeblik, vi passerer den 1. juli, ikke skal gå til en øjeblikkelig liberalisering, men at vi skal anvende nogle terminer til en tilpasning af dansk erhvervsliv, idet vi siger: nu er det alvor, og for så vidt I ikke tager det med i betragtning, kan det både for industriens virksomheder og dens arbejdere skabe vanskeligheder. Det er det, jeg har villet pege på.

Dernæst vil jeg fremhæve, at jeg ikke har talt om liberalisering som et generelt problem. Jeg har talt om, at vi skulle sortere de enkelte erhvervsgrupper, således at vi i folketingsudvalget efter en saglig bedømmelse kunne placere dem, hvor de skulle høre hjemme. For det er dog ganske tænkeligt, at der er store dele af

erhvervslivet, der kan gå ud i en liberalisering, men at der også er en del af erhvervslivet, der ikke er i stand til det, bl. a. på grund af manglende konkurrenceevne. Det er det, jeg med mine bemærkninger har villet pege på, især da vi kommer i konkurrence med store lande som England, Sverige og Schweiz. Navnlig den elektriske industri i Schweiz trykker os ganske hårdt, og Tyskland vil jo også trykke os, selv om det ikke befinder sig inden for de syv.

Det er denne mere gradvise aftrapping af liberaliseringen, hvor mange terminer den skal løbe over, vi må forhandle om, for til syvende og sidst er jo facit givet. Vi ved, at når vi er nået gennem de 10 år, så skal toldsatserne inden for de syv være borte, ligegyldigt hvor vi starter, og så skal restriktionerne inden for de syv også være borte, og til den tid har vort erhvervsliv fået mulighed for at tilpasse sig sammen med dets arbejdere. Det er det, jeg har ønsket at gøre opmærksom på med de bemærkninger, jeg har fremsat her. Jeg tror, jeg er enig med både industrien og i tusindvis af arbejdere heri.

Udenrigsministeren (Krag): Det ærede medlem hr. Poul Møller ønsker ikke at drøfte markedsproblemer nu, men vil vente, til konventionen kommer til ratificering her i tinget, og det er naturligvis det ærede medlems eget valg. Dog kom det ærede medlem med nogle vurderinger, nogle helhedsvurderinger, vedrørende Danmarks placeringer på de syvs marked, som jeg ikke synes jeg kan lade stå uimodsagt.

Det ærede medlem hr. Poul Møller fandt, at resultatet af vurderingen måtte blive, at Danmark er det land af de syv, der måske er dårligst stillet, eller i hvert fald er særlig dårligt stillet, med hensyn til mulighederne for at udvide sin eksport inden for de syvs marked. Jeg tror, det er en gal vurdering, og de argumenter, det ærede medlem hr. Poul Møller fremførte for at underbygge sin vurdering, forekom mig heller ikke overbevisende.

For det første gik det ærede medlem hr. Poul Møller uden videre ud fra, at de, som han sagde, 60 pct. af Danmarks eksport, der vedvarende er landbrugsvarer, er udelukket fra fremskridt. Det kan jo ikke være en helt nøgtern eller helt saglig vurdering,